

РЕШЕНИЕ

№ 16186

гр. София, 13.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **1610** по описа за **2025** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Б. А. Х., ЕГН [ЕГН], чрез адв. К. М. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, ап.2, срещу Решение № 32 от 05.01.2025 г. по нахд № 11763/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 94-и състав, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-009937 от 03.06.2022 г., издадено от началник - група в ОПП - СДВР, относно наложено му на основание чл. 185 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) административно наказание глоба в размер на 20,00 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП административно наказание глоба в размер на 10, 00 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

Касаторът поддържа, че решението е постановено при съществено нарушение на процесуалния закон, неправилно приложение на материалния закон и непълнота на доказателствата по делото. Навежда доводи, че на 19.05.2022 г. не е имал качеството на водач на МПС, нито е управлявал моторен транспорт, поради което не е извършил вменените му нарушения. Твърди, че в нарушение на чл.118, ал.2 от НПК СРС се е позовал на извънсъдебните признания на наказаното лице пред полицейски органи. В писмено заявление от 23.04.2025 г., чрез адв. М., навежда твърдения за липса на ПТП съобразно легалното определение по пар.6, т.30 от ДР на ЗДвП при липса на коректно описание на процесното нарушение. Претендира се отмяна на решението на СРС и на

потвърденото с него НП и алтернативно – връщане на делото на друг състав на СРС за събиране на доказателства.

Ответникът началник група в Отдел «Пътна полиция» - СДВР не взема становище по касационната жалба

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, възприетата по реда на чл.220 АПК фактическа обстановка, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна СРС е приел, че на 19.05.2022 г., около 02:30 часа след полунощ, след като си тръгнал от събитие, на което присъствал, жалбоподателят Б. Х. наел чрез мобилно приложение моторно превозно средство мотопед "Супер С. ЦУХ" с рег. [рег.номер на МПС], собственост на "Рентаскут" ЕООД. В джоб в задната част на багажния куфар на мотопеда били поставени копие от документите за регистрация на МПС (свидетелство за регистрация част I) и копие на актуална застраховка "Гражданска отговорност". Х. привел мотопеда в движение като се движел на територията на [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица]. В района на номер 50 на [улица], поради недостатъчен контрол върху управляваното от него МПС реализирал пътнотранспортно произшествие (ПТП) в намиращия се от дясната му страна по посока на движението бордюр и метално паркинг – колче. При настъпилото ПТП управляваният от жалбоподателя мотопед паднал на пътното платно, а до него паднал Х.. Неустановени по делото лица възприели падането на жалбоподателя и уведомили за това свидетелите В. Ц., Г. М. - служители на ОПП - СДВР, както и свидетелката Н. М. - служител на "Криминална полиция", които изпълнявали служебните си задължения като автопатрул и се намирали в близост до мястото. След като пристигнали на място, свидетелите Ц., М. и М. възприели падналия на пътното платно жалбоподател, както и намиращия се до него мотопед. Пред полицейските служители жалбоподателят споделил, че е употребил алкохол, поради което били извикани служители на ОПП - СДВР, които да извършат проба с техническо средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта му. На място били изпратени свидетелите З. Х. и В. В. - служители в ОПП - СДВР, които извършили проба с техническо средство Алкотест 7510 на Х. за определяне концентрацията на алкохол в кръвта му. Установеният резултат бил над 1,2 ‰. Пред полицейските служители жалбоподателят заявил, че именно той е управлявал мотопеда. Полицейските служители изискали от жалбоподателя да им представи СУМПС и контролен талон към него, както и свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлявал, но жалбоподателят не представил такива. Х. представил на служителите на СДВР единствено личната си карта.

Свидетелят З. Х. съставил протокол за ПТП № 1849793 (рег. № 6261) от 19.05.2022 г. и скица към него за обстоятелствата на ПТП, участниците в него и настъпилите щети, както и АУАН серия ГА № 520393/19.05.2022 г., с който повдигнал против Х. административнонаказателно обвинение за нарушения на чл. 20, ал. 1 ЗДвП, чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП, чл. 100, ал. 1 т. 1 ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДвП.

Въз основа на АУАН било издадено обжалваното пред СРС НП № 22-4332-009937 от 03.06.2022 г., с което на Х. на основание чл. 185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20, 00 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 183 ал. 1 т. 1 ЗДвП административно наказание глоба в размер на 10, 00 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП наказание глоба в размер на 10, 00 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДвП.

Районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите З. Н. Х., В. Р. В., В. К. Ц., Г. К. М. и Н. М. М., както и писмените доказателства от административнонаказателната преписка, приобщени на основание чл. 283 НПК. Кредитирал е показанията на свидетелите като последователни, непротиворечиви, детайлни и кореспондиращи с писмените доказателства, конкретно протокол за ПТП от 19.05.2022 г., скица и декларация, попълнена от Х.. Въз основа на тях е приел за доказано извънпроцесуалното признание на жалбоподателя, че именно той е управлявал самокатастрофиралия мотопед, тъй като непосредствено са заварили на място падналия мотопед и Х. до него.

Въз основа на доказателствената съвкупност СРС е извел правни изводи, че АУАН и НП са издадени от компетентни административни органи и при спазване на сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. При съставяне на АУАН са спазени изискванията на чл. 40 и чл. 43 ЗАНН, като АУАН и НП имат съдържанието, изискуемо съгласно чл. 42, ал.1 ЗАНН и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, при пълна идентичност на описанието на всички съставомерни признаци на нарушенията, обстоятелствата по извършването им, в това число и време и място, както и нарушените материалноправни разпоредби.

По материалната законосъобразност на НП съдът на първо място е обсъдил възраженията, че Х. не е имал качеството на водач на ППС. Посочил е, че са налице достатъчно доказателства, макар и косвени, че именно жалбоподателят е бил водач на мотопеда, а не друго лице, както и че той е управлявал мотопеда, а не го е бутал. Позовал се е на показанията пред съда на полицейските служители, които възпроизвеждат извънпроцесуалното признание на Х., че именно той е управлявал мотопеда. Посочил е, че показанията съответстват и на писмените доказателства – попълнена декларация като водач, извършена проба с техническо средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и издаден талон за медицинско изследване. С позоваване на легалната дефиниция по § 6, т. 11 ДР на ЗДвП СРС е приел, че въззивникът е управлявал МПС.

По-нататък съдът е намерил за категорично доказано нарушението на чл.20, ал.1 от ЗДвП, при форма на вината непредпазливост, респ. за правилно приложена санкционната разпоредба на чл.185 от ЗДвП.

По вмененото нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП решаващият съд е приел за категорично доказано, че на инкриминираните в наказателното постановление дата и място жалбоподателят, като водач на МПС, не е носил у себе си СУМПС и контролния талон към СУМПС.

СРС е изложил изрични мотиви, че относно нарушенията по чл. 20, ал. 1 ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП не може да се приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, като същите се квалифицират като маловажни предвид императивната разпоредба на чл. 189з ЗДвП. За да не приеме, че се касае за по - ниска степен на обществена опасност на деянията е приел от значение и обстоятелството, че при процесния случай са установени данни, че Х. е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 1, 2 ‰, за което е образувано досъдебно производство.

Обжалваното решение на СРС е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене при съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на обжалваното НП. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени и гласни доказателства, относими към всички

факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правнорелевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това, при мотивирано посочване кои от тях се кредитират и защо. Обосновано въззивният съд е кредитирал показанията на свидетеля В. К. Ц., който е очевидец. Същият установил на мястото на ПТП паднал скутер, след което видял и пострадалото лице, което било в нетрезво състояние. На въпрос на служителите какво се е случило лицето пояснило, че е било на събитие, употребило е алкохол и чрез приложение е наело мотопед, за да се прибере. Изрично пояснило, че е самокатастрофирало, без някой да го е ударил, като лично е бил водач на мотопеда. Свидетелят Ц. в детайли пояснява, че е бил нощна смяна с колегите М. и М., когато на кръстовището на [улица]и [улица]автомобил с млади хора съобщили за „самокатастрофирало момче с мотопед“.

По аналогичен начин св. Г. М. посочва, че по време на нощна смяна били уведомени от граждани за паднал моторист. На място установили лице от мъжки пол, видимо употребило алкохол, паднало на земята до мотора. Свидетелката М. също е очевидец, че водачът на скутера е паднал от дясната страна на тротоара. Младежът споделил, че е бил на купон и е пил, наел е скутера чрез приложение и тръгнал да се прибира. Тъй като ухаел на алкохол, повикали за съдействие служители на КАТ, които установили положителна проба. Момчето било установено само до скутера и не е споделяло на служителите да се е возило, а друг да е управлявал.

Служителите на ОПП-СДВР З. Х. и В. В. безпротиворечиво установяват, че на 19.05.2022 г. получили сигнал за ПТП на [улица]. При разговори с установените на място колеги от 01 РУ-СДВР и с водача Х. установили механизма на ПТП и съставили съответните документи – декларация на водача, протокол за ПТП, АУАН. Пред св. Ц. жалбоподателят заявил, че лично е управлявал мотоциклета, като се е ударил в бордюра и в няколко паркинг колчета. Св. В. установява, че водачът бил изпробван за алкохол в кръвта и пробата била положителна - над 1, 2 ‰, като е категоричен, че лицето посочило, че лично е управлявало мотопеда.

В административнонаказателна преписка е наличен протокол за извършено изследване с Дрегер Алкотест 7510, проба № 4473, от 19.05.2022 г., в 02:57:50 часа, и отчетен резултат от 1.84 ‰. Според протокол за химическо изследване № 269/19.05.2022 г. на Алкохолна лаборатория при МБАЛ „Света Анна София“ ЕАД в изпратените за изследване проби кръв на Б. А. Х. е доказано наличие на алкохол в количество от 1.69 ‰.

Приложените Протокол за ПТП рег. № 6261 от 19.05.2022 г., съставен от св. З. Х., талон за изследване № 093270 от 19.05.2022 г., в 02:40 часа, издаден на името на Б. А. Х., Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби от 19.05.2022 г., 03:55 часа, на МБАЛ „Света Анна София“ ЕАД, съдържат подписи на Б. А. Х.. Последният саморъчно попълнил декларация, в която посочил, че на 19.05.2022 г. е управлявал нает под наем скутер с рег. [рег.номер на МПС], като на [улица] възникнало ПТП. В т.10 от декларацията, при описание на действията по предотвратяване на ПТП, Х. вписал „натиснах спирачките на скутера“, а в следващата точка 11 „причина за възникване на ПТП“ – „аз съм виновен, тъй като съм пил алкохол“.

При визираната доказателствена съвкупност обоснован и правилен е изводът на СРС за категорична и безспорна доказаност на авторството на нарушенията. Неправилно е позоваването от касатора на разпоредбата на чл.118, ал.2 от НПК, доколкото в административнонаказателното производство актосъставителят и свидетелите при съставянето на АУАН могат да бъдат свидетели по силата на чл.117 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН. В този смисъл „Процесът по ЗАНН“, издателство

„С.“, 2009 г., Раздел II „Условия за редовност на съставения акт“, стр.42, и Глава Втора, Раздел III „Съдебно производство“, стр.307-308. Актосъставителят не притежава процесуално качество на лицата по чл.118 от НПК. Това е така, тъй като качеството на актосъставителя като участник в производството се придобива по друг процесуален ред – този по ЗАНН (чл.61, ал.1 от ЗАНН), в друго по естеството и насочеността си производство, качествено различни от тези в производството по НПК лица. В идентичен смисъл и Решение № 6018 от 20.10.2022 г. по адм. д. № 6095/2022 г. на АССГ.

Противно на твърденията на касатора не се касае и за „извънсъдебно признание“ на нарушителя, а за доказателства, събрани в хода на административнонаказателното производство (чл.44, ал.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН), още повече такива, които редовно се съставят при посетено от компетентните служители на МВР ПТП (декларация на водачите на МПС и протокол за ПТП), както обосновано е приел и районният съд.

По силата на пар.6, т.10 от ДР на ЗДвП "Пътно превозно средство" е съоръжение, придвижвано по пътя на колела и използвано за превозване на хора и/или товари. "Мотопед" е дву- или триколесно пътно превозно средство, което има двигател с работен обем до 50 cm³ и чиято конструктивна максимална скорост не надвишава 45 km/h (пар.6, т.14 от ДР на ЗДвП). М. безспорно е пътно превозно средство и лицето, което го управлява, има качество на водач по смисъла на пар.6, т.25 от ДР на ЗДвП. Съгласно пар.6, т.30 от ДР на ЗДвП "Пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. В процесния случай, мотопедът е бил задвижен от Х. (в процеса на движение на ППС), като в случая при ПТП са възникнали щети по ППС (макар и незначителни с оглед падането на мотопеда) и по метално паркинг колче. Твърденията на касатора за липса на ПТП, респ. водач на ППС, са негова защитна теза, която не се подкрепя от доказателствата по делото. Обосновани са изводите на районния съд за пълно, ясно и безпротиворечиво описание на нарушението в АУАН и НП, съобразно чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН „не контролира управляваното МПС и реализира ПТП в бордюр и метално колче“.

При безспорна доказаност на качеството на проверяващите служители на 01 РУ-СДВР на очевидци, които непосредствено са възприели и установили процесните нарушения, следва да бъде потвърден като правилен и крайният извод на въззивния съд за доказаност от обективна и субективна страна на вменените нарушения по чл.20, ал.1 от ЗДвП, според който водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, и на чл.100, ал.1 ,т.1 от ЗДвП – водачът на МПС е длъжен да носи СУМПС. Правилно са кредитирани показанията на св. В., който установява, че проверяваното лице не е представило СУМПС, като съответни на съставения АУАН, в който е посочено, че личните данни на водача са установени по представена лична карта.

При доказаност на вменените нарушения, съответни на санкционните разпоредби на чл.185, респ. чл.183, ал.1, т.1 от ЗДвП са наложените в абсолютен размер административни наказания «глоба» в размер на 20.00 лв. и на 10.00 лв. Предвид чл.189з от ЗДвП е неприложимо освобождаването от административнонаказателна отговорност по чл.28 от ЗАНН.

По изложените съображения и като е достигнал до идентични правни изводи, районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, поради което е дължимо оставянето му в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал.4 и ал. 5 от ЗАНН ответникът по касация има право на разноски, но такива не са поискани, поради което не следва да се

присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII-и Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 32 от 05.01.2025 г. по нахд № 11763/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-и състав, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление НП № 22-4332-009937 от 03.06.2022 г., издадено от началник - група в ОПП - СДВР, относно наложено на Б. А. Х., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 185 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 20,00 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП административно наказание глоба в размер на 10, 00 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.